

Думата вагабонтъ отъ послѣ е взела този смисълъ.

И тъй, първото проявление на Духа, първиятъ плодъ, това е Любовъта. Любовъта, това е първиятъ, необоримиятъ потикъ на живота, срѣщу който никоя сила въ свѣта де може да се противопостави. Тя е сила, която руши всичко Слѣдователно, този първиятъ потикъ въ природата е най-силниятъ. Той е първиятъ потикъ, срѣщу който вие трѣбва да отворите царския путь. Ако не го отворите, той самъ ще си го отвори. Любовъта не признава никакви закони. Азъ ви говоря за Любовъта, като сила. Тя идва въ свѣта, и ние я познаваме, ние я виждаме отъ далечъ съ нашите телескопи. Вѣнка отъ нашата вселена идва една велика вълна и тя върви съ една грамадна бързина. Тя ще залѣе цѣлия свѣтъ и всички онѣзи, които ѝ се противопоставятъ, тя ще ги задигне и завлѣче съ себе си. Каждъ ще ги завлѣче? — Ще ги завлѣче тамъ, каждъто отиватъ и нѣкой работници въ нѣкая желѣзарска лѣкарница. Въ нѣкая желѣзарска лѣкарница, нѣкой отъ невнимателните работници, като разтопява желѣзото, по невнимание падне въ пещъта, и майсторътъ забѣлѣзва, че температурата ѝ се повишава съ нѣколко градуса. Като изчезне работникътъ отъ физический свѣтъ, температурата на пещта се повишава съ два градуса. Разбирате ли? Тъй и тѣзи работници въ свѣта, които бжатъ завлѣчени отъ тази вълна, само ще подигнатъ температурата на Божествената пещъ съ нѣколко градуса. И ние само ще хроникираме това. Когато говоримъ за подигане на температурата, то значи, че онѣзи работници тамъ, по невнимание паднаха въ пещта и подигнаха температурата ѝ. Тѣ влѣзоха вътрѣ, за да научатъ законитѣ на Любовъта.

Сега, по нѣкой путь, ние осѫждаме външния свѣтъ, че турилъ такива закони, че направилъ туйонуй. Хубаво, ние ще оставимъ външния свѣтъ, но ние какво направихме? Външниятъ свѣтъ е отражение на вътрѣшния свѣтъ въ насть. Външниятъ политически свѣтъ е изразъ на нашия вътрѣшень животъ. Нѣма какво да се създимъ на управниците, на държавата. Тѣ сѫ излѣзли отъ сѫщия животъ, прилагатъ законитѣ и принципитѣ, които сѫ учили въ него.